

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: I-Kž-363/1999-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Milana Gudelja, kao predsjednika vijeća, te Vesne Vrbećić, Josipa Budinskog, Ante Garačić i Senke Klarić-Baranović, kao članova vijeća i tajnika u odjelu – višeg sudskog savjetnika Ahmeda Kapetanovića, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. S. L. i dr., zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH, odlučujući o žalbi opt. S. L. podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Šibeniku od 10. lipnja 1998. godine br. K-10/92, u sjednici održanoj dan 04. rujna 2001. godine, saslušavši zamjenika državnog odvjetnika Republike Hrvatske Dragana Novosela,

presudio je :

Odbija se kao neosnovana žalba opt. S.L. te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Županijskog suda u Šibeniku, donesenom nakon održanog suđenja u odsutnosti optuženika, proglašen je krivim opt. S.L. zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH, opisanog u izreci te presude i temeljem istog zakonskog propisa osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 15 godina.

Istom presudom, temeljem čl. 399. toč. 3. ZKP odbijena je optužba protiv opt. M.R. i S.M. zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH.

Temeljem čl. 90. toč. 4. ZKP, troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Protiv osuđujućeg dijela te presude optuženik S.L., putem svog branitelja, po službenoj dužnosti, I.G., odvjetnika iz Š., podnio je žalbu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Državni odvjetnik Republike Hrvatske, vraćajući spise, predložio je da se žalba optuženika odbije kao neosnovana.

Žalba nije osnovana.

Nije u pravu optuženik kada pobija prvostupanjsku presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka. Zapravo, ova žalbena osnova iako uvodno navedena, nije posebno obrazložena, već se cjelokupno obrazloženje žalbe svodi na prigovor činjeničnom utvrđenju suda.

Ispitujući međutim, pobijanu presudu na temelju čl. 366. st. 1. ZKP, ovaj Vrhovni sud, kao sud drugog stupnja, nije našao bitnih postupovnih povreda iz čl. 354. ZKP/93, koje bi bile počinjene tom presudom, a na čije postojanje pazi po službenoj dužnosti.

Stoga žalba optuženika iz tog žalbenog osnova nije mogla biti uvažena.

Također, nije osnovana žalba optuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Obrazlažući žalbenu osnovu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, žalitelj, osim što navodi rezultate dokaznog postupka, analizira izvedene dokaze i na temelju istih zaključuje "da izvedeni dokazi ne daju valjane temelje za zaključak prvostupanjskog suda da je baš optuženik S.L. počinitelj kaznenog djela koje mu se stavlja na teret."

Međutim, protivno izloženim žalbenim navodima prvostupanjski sud u obrazloženju svoje presude potpuno i određeno je izložio koje činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane, kao i s kojim razlozima se rukovodio pri utvrđenju postoje li kazneno djelo i kaznena odgovornost optuženika i u kojem opsegu postoji, te je na temelju savjesne ocjene rezultata dokaznog postupka s pravom optuženika proglasio krivim kao u izreci pobijane presude.

Iz tih razloga nije osnovana optuženikova žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Budući da u skladu s odredbom čl. 369. ZKP, žalba zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja podnesena u korist optuženika sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o kaznenoj sankciji, Vrhovni sud Republike Hrvatske, kao drugostupanjski sud, ispitaio je prvostupanjsku presudu po službenoj dužnosti i u pogledu te žalbene osnove.

Razmotrivši odluku o kazni ovaj drugostupanjski sud je ustanovio da je prvostupanjski sud pri odmjeravanju kazne pravilno ocijenio sve okolnosti utvrđene u prvostupanjskoj presudi, koje u smislu odredbe iz čl. 37. st. 1. OKZRH utječu na odluku o kazni te je optuženiku, rukovodeći se činjenicom da se radi o jednom od najtežih kaznenih djela, izrekao primjerenu kaznu zatvora u trajanju od 15 godina. Naime, s obzirom na propisnu mjeru kaznu za kazneno djelo iz čl. 120. OKZRH, od pet do 20 godina zatvora, stupanj kaznene odgovornosti optuženika i društvene opasnosti djela, izrečena kazna zatvora u trajanju od 15 godina je i po stajalištu ovog drugostupanjskog suda primjerena te će se njome postići svrha

kažnjavanja iz odredbe čl. 31. OKZRH unutar opće svrhe kazneno-pravnih sankcija propisanih odredbom čl. 4. st. 2. OKZRH.

Prema tome, kako ne postoje razlozi iz kojih optuženik pobija prvostupanjsku presudu, niti su utvrđene povrede kaznenog zakona iz čl. 366. ZKP, na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, trebalo je na temelju čl. 374. ZKP o žalbi optuženika odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 04. rujna 2001.

Zapisničar:
Ahmed Kapetanović, v.r.

Predsjednik vijeća:
Milan Gudelj, v.r.